

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2087/2017
17.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Александра Смилевски, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Властимир Адамовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2362/2017 од 17.05.2017. године, исправљеној решењем истог суда Гж 2362/2017 од 15.06.2017. године, у седници одржаној дана 17.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2362/2017 од 17.05.2017. године, исправљеној решењем истог суда Гж 2362/2017 од 15.06.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 838/2015 од 09.12.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужила стекла, по основу учешћа у брачној тековини 1/8 идеалног дела права својине на трособном стану у ..., насеље "..." који се налази у згради за ..., саграђеној на кат.парц.бр. ... и уписаној у листу непокретности бр. ... КО ..., у Ул. ... бр. ..., број стана ..., спрат ..., површине 76,20 м², што је тужени дужан да трпи и дозволи да тужила, по основу ове пресуде, упише право у катастру непокретности у ... и утврђено да је тужила по основу учешћа у брачној тековини стекла 1/2 идеалног дела права својине на путничком возилу "..." произведеног ... године, регистарских ознака ..., број саобраћајне дозволе Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужила стекла право својине преко досуђеног 1/8 идеалног дела до траженог 1/2 идеалног дела на стану описаном у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да

тужиљи на име трошкова парничног поступка плати 131.040,00 динара, са законском затезном каматом од 09.12.2016. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2362/2017 од 17.05.2017. године, исправљеној решењем истог суда Гж 2362/2017 од 15.06.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву П 838/15 од 09.12.2016. године, у ставу другом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужиља сувласник преко досуђеног 1/8 идеалног дела трособног стана у ..., насеље "...", који се налази у згради за ..., изграђеној на к.п. бр. ..., уписаној у ЛН бр. ... КО ..., Ул. ... бр. ..., број стана ..., спрат ..., површине 76,20 м2, признатог тужиљи, ставом првим изреке те пресуде, односно, утврђено да је тужиља сувласник на 1/2 идеалног дела тог стана, што је тужени дужан да трпи да тужиља на основу ове пресуде упише своје сувласничко право на стану у катастру непокретности Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Панчеву П 838/15 од 09.12.2016. године, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 330.020,00 динара са законском затезном каматом на износ од 246.720,00 динара, почев од 09.12.2016. године до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), у вези са одредбом члана 403. став 2. тачка 2. истог закона и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано истиче да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП из разлога наведених у жалби туженог од 12.01.2017. године којом је оспоравао одлуку о трошковима поступка због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која није ревизијски разлог по члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 1987. године, а венчали су се 2001. године. Имају двоје деце, сина ВВ рођеног ... године и кћерку ГГ рођену ... године. Брак странака разведен је правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву П2 102/2015 од 24.03.2015. године, а заједница живота парничних странака је престала 22.02.2015. године. Тужени је, као закупац, закључио уговор о закупу стана 26.12.2002. године са "ДД" ..., као закуподавцем, којим је туженом предметни стан дат у закуп, тако да га користи са члановима породичног домаћинства и то супругом АА, овде тужиљом и

децом ВВ и ГГ. Дана 22.01.2004. године тужени је, као купац, закључио уговор о продаји стана у државној својини са "ДД" ... као продавцем, за откупну цену која је на дан 06.03.2003. године износила 951.207,77 динара, односно, око 12.000 евра. Тужени се обавезао да откупну цену плати у 480 месечних рата, прва рата је плаћена 01.02.2004. године и до престанка заједнице живота парничних странака отплаћена је 1/4 откупне цене предметног стана. Откупна цена је вишеструко нижа од реалне тржишне цене стана. Након престанка заједнице живота парничних странака тужени је својим средствима наставио да отплаћује рате откупне цене стана.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев за утврђење права својине тужиље на стану преко 1/8 до 1/2, позивом на члан 171. став 1. и члан 180. став 2 Породичног закона, сматрајући да стан представља заједничку имовину парничних странака само у 1/4 дела, пошто је у току трајања њихове заједнице плаћена 1/4 откупне цене, па тужиљи припада половина од тога, дакле право својине на стану у 1/8.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у одбијајућем делу и утврдио право својине тужиље на стану у 1/2, јер је стан откупљен под бенефицираним, нетржишним условима, у посебном режиму стицања имовине по одредбама Закона о становању ("Службени гласник РС" бр. 50/92 са изменама и допунама).

Правилно је другостепени суд применио материјално право када је првостепену пресуду делимично преиначио и тужиљи признао право својине на стану са уделом од идеалне 1/2.

Правилан је закључак другостепеног суда да су станови откупљени у смислу одредаба члана 16. Закона о становању ("Службени гласник РС" бр. 50/92 са изменама и допунама), у посебном режиму стицања, на који се не примењује општи принцип деобе имовине брачних другова сразмерно доприносу у стицању. Имајући у виду да је предметни стан дат у закуп и за тужиљу, као члана породичног домаћинства закупца, те да су уговор о закупу и уговор о куповини стана закључени у току трајања брака, а стан откупљен по бенефицираној, нетржишној цени, разлози правичности налажу да се супружницима призна једнак удео права својине на стану.

Наводи ревизије којима се истиче да је у току трајања заједнице плаћена само 1/4 откупне цене и да је тужени наставио да отплаћује цену након престанка заједнице, немају утицаја на другачије одлучивање. Чињеница делимичне отплате стана није од утицаја на својински удео тужиље, већ само на евентуални облигационо-правни захтев туженог, како је то правилно закључио и другостепени суд.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом чланова 165. став 2, 153. став 1. и 154. ЗПП.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер у том поступку није успео, у смислу члана 153. став 1.

Из наведених разлога, применом чланова 414. и 165. став 1.ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић